

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/403/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112226669
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3112226669.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v spore žalobcu: H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom t.č. v ÚVTOS O. proti žalovaným: 1/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Bratislava, Župné nám. 13, 2/ Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Župné nám. 13, 3/ Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Bratislava, Šagátova 1, 4/ Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Leopoldov, Gučmanová 19/670 a 5/ Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ilava, Mierové nám. 1 o náhradu škody a iné s prísl. takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania.

V. Žalovanému 4/ sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

VI. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 5/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou zo dňa 30.05.2016, č.k. 14C/403/2012-251 bolo konanie v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 500.000,- eur zastavené /výrok I./, žaloba žalobcu zamietnutá /výrok II./, žalovaným 1/ a 2/ náhrada trov konania nepriznaná /výrok III./ a žalovaným 3/, 4/ a 5/ náhrada trov konania nepriznaná /výrok IV./. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 25.10.2017 č.k. 5Co/390/2016-291 tento prvoinštančný rozsudok zrušil v napadnutej časti výrokov II. až IV. a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvej inštancie svojim procesným postupom znemožnil žalobcovi osobnú

účasť na pojednávaní. Predseda Okresného súdu Trenčín uznesením zo dňa 21.05.2018 sp. zn. Spr 408/2018 rozhodol o vylúčení zákonnej sudkyne JUDr. Miliny Jánoškovej z pojednania a rozhodovania v predmetnej veci a vec bola pridelená náhodným výberom medzi ostatných sudcov tunajšieho súdu.

2. Po rozhodnutí odvolacím súdom tunajší súd vytyčil pojednávania na deň 17.10.2018 a 28.11.2018 so žiadosťou o predvedenie žalobcu z výkonu trestu odňatia slobody. Žalobca sa nedostavil ani jedno pojednávanie, tesne pred pojednávaním zaslal súdu lekársku správu o svojich krátkodobých zdravotných problémoch (nádcha, iné vyšetrenia na administratívne účely), nežiadal odročiť pojednávanie, písomne sa k veci nevyjadril, preto súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

3. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 02.10.2012, domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ až 5/ k náhrade škody v celkovej výške 1.750,- eur, k náhrade nemajetkovej ujmy 600.000,- eur a ospravedlnenia. Súd dňa 27.4.2016 pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaní 1/ - 5/ sú povinní sa žalobcovi formálne ospravedlniť a zaplatiť mu celkovú sumu 100.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, sumu 1.750,- eur titulom majetkovej škody a náhradu trov konania, všetko spoločne a nerozdielne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku bola žaloba vzatá späť. Žalobca svoje nároky odôvodňoval porušením práva na ochranu osobnosti podľa § 11 až § 13, § 16 Občianskeho zákonníka, predchádzania škodám podľa ust. § 415 a náhradou škody podľa ust. § 420, § 421 a § 424 Občianskeho zákonníka, porušenia práv garantovaných Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v čl. 3 (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania), čl. 8 (rešpektovania súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie) čl. 10 (slobody prejavu), čl. 13 (účinné prostriedky nápravy), čl. 14 (zákazu diskriminácie a čl. 1 (ochrany majetku) ďalej sa dovoľával Ústavou SR garantovaných práv v čl. 12 (princíp rovnosti), čl. 16 (nedotknuteľnosť osoby), čl. 19 (právo na rodinný život, ľudskú dôstojnosť atď.) čl. 40 (právo na ochranu zdravia) a dodržiavania ustanovení § 6 ods. 1 a § 64 ods. 6, 7 zák. č. 4/2001 Z.z. a § 3 ods. 1 a 2, § 11, § 24 a § 37 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a práv a na rovnaké zaobchádzanie podľa ust. § 2, § 9 a § 11 zák. č. 365/2004 v spojení so zák. č. 326/2007 Z.z.. Uviedol, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody od roku 2001 a ku všetkým porušeniam jeho práv došlo počas výkonu trestu vo väzniciach a to spôsobom výkonu trestu a postupom alebo konaním príslušníkov ZVJS. Žalobca uviedol, že v januári 2011 sa pri šití obuvi v Leopoldove pichol nejakým drôtom, rana sa mu zapálila. Väzenská lekárka mu predpísala antibiotiká a na druhý deň bola rana zapálená, čo sa muselo riešiť chirurgicky a vo februári 2011 sa mu zápal objavil znovu, opakovane bral antibiotiká a zistilo sa, že sa nakazil zlatým stafylokokom, čo je nebezpečná baktéria, ktorá sa nedá vyhubiť, môže spôsobiť amputáciu končatín aj smrť. Za toto nakazenie zodpovedá štát prostredníctvom príslušných orgánov, lebo neboli vykonané opatrenia na zamedzenie nákazy patogénom, ktorá sa prejavila aj u ďalších odsúdených (Marian Jánošík a Rastislav Šita) a väznica nepoužila špeciálne nátery na steny, hubiace zlatého stafylokoka. Namietal závery vyšetovania OR PZ v Trnava v tejto veci vedenej pod ČVS:ORP-1226/2-OVK-TT-2012, v ktorom bolo lekárom uvedené, že po ošetrení údajného vpichu na pravom predlaktí u žalobcu ide o možné účelové správanie -recidivujúce seba poškodzovanie v dôsledku vlastnej nesterilnej manipulácie s obvazom. Tieto závery žalobca označil za zásah do osobnostných práv, lebo ich považoval za nepravdivé a domáhal sa ospravedlnenia, náhrady škody za lieky a ušlý zisk pre práceneschopnosť v sume 250,- eur a odškodnenia za duševnú traumu, stres a pocit krivdy. Uviedol, že dňa 10.2.2012 bol pri eskortovaní z ÚVTOS Leopoldov do ÚVTOS Ilava fyzicky napadnutý príslušníkmi ZVJS a po príchode do ÚVTOS Ilava odvezený do nemocnice, kde strávil 3 dni. Pri odchode nespísali zoznam jeho vecí a po prevoze do ÚVTOS Ilava zistil, že nejaké veci chýbajú (hygiena, potraviny, poštové známky, písacie potreby, písomnosti atď.), čím mu vznikla škoda na majetku 500,- eur a škoda ublížením na zdraví, za čo sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy. Ďalej považoval za porušenie svojich práv tú skutočnosť, že pri realizácii návštevy odsúdeného s jeho blízkymi odsúdení na doživotie môžu komunikovať s návštevami len s použitím vnútorného telefónu, oddelení plexisklom. Rozhovory sa odpočúvajú a nahrávajú na zvukový záznam, vrátane telefonických rozhovorov mimo návštevy, čo považoval za nezákonné odpočúvanie a porušenie práva na súkromie a rodinný život. Ďalej poukazoval na porušenie princípu rovnakého zaobchádzania, keď odsúdení na doživotie v ÚVTOS Ilava majú k dispozícii športovú miestnosť vybavenú žinenkami, rebrinami a pod., vrátane posilňovacích zariadení a v ÚVTOS Leopoldov toto k dispozícii nemajú. Poukazoval na obmedzenia odsúdených na doživotie v súvislosti s nedostatkom účinných športových a iných aktivít, pohybovú činnosť, návštevy medzi odsúdenými, záujmovú činnosť. Vytýkal spôsob vykonávania prehliadok cieľ v ÚVTOS Leopoldov v dňoch 3.11.2011 a 6.1.2012, kedy ho vyviedli z cely a po návrate zistil, že jeho veci vrátane potravín boli rozhádzané po zemi a písomnosti a obaly na ne boli roztrhané, niektoré veci ako známky a listinné doklady mu boli odcudzené. Domáhal sa spisovania majetku odsúdeného, aby tento nemohol byť

odcudzený alebo zničený. Namietal spôsob prideľovania práce pri ručnom šití obuvi, nakoľko materiál na šitie rozdával odsúdený, ktorý si robil čo chcel a pýtal od navrhovateľa za pridelenie materiálu úplatky ako tabak, kávu a pod. a keď ich nedostal, dal mu menej materiálu, v dôsledku čoho navrhovateľ menej ušiel a menej zarobil. Tým bol vystavený šikane, čo oznámil personálu väznice a táto s tým nič neurobila. Toto všetko považoval žalobca za porušovanie svojich práv a diskrimináciu, čo podľa jeho názoru odôvodňovalo nárok na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v celkovej výške 100.000,- eur od všetkých žalovaných 1/ až 5/ a taktiež ospravedlnenie. Domáhal sa osobnej prítomnosti na pojednávaní.

4. Žalovaný 1/ vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k uplatnený nárokom na náhradu škody a nemajetkovej ujmy (ktorých vznik žalobca nijakým spôsobom nepreukázal) týkajúcich sa porušovania ochrany osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, porušovania zásad rovnakého zaobchádzania podľa zák.č. 365/2004 Z.z. ako aj porušovania príslušných ustanovení zák.č. 4/2001 Z.z a zák.č. 475/2005 Z.z a žiadal návrh zamietnuť. Žalovaný 1/ konštatoval, že z podanej žaloby jednoznačne nevyplýva, z akého právneho predpisu si žalobca uplatňuje ten ktorý konkrétny nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, žalobu označil za zmätočnú, nároky ňou uplatnené za nepreukázané, tvrdenia žalobcu o vzniku ujmy za nepodložené a zavádzajúce. Z obsahu žaloby nevyplýva, že by si žalobca uplatnil svoje nároky podľa zák.č. 514/2003 o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V súvislosti s určením žalovaných subjektov žalobca uvádza, že príslušník ZVJS nie je zamestnancom väznice ale Ministerstva spravodlivosti SR, pričom štát vykonáva výkon väzenstva a poukazuje na § 64 ods.6, 7 zák. č. 4/2001 Z.z. v zmysle ktorého štát zodpovedá za škodu, ktorá vznikla osobe, ktorá poskytla pomoc zboru alebo jeho príslušníkovi pri výkone služby na jeho žiadosť alebo s jeho vedomím a uvádza, že náhradu škody poskytuje ministerstvo. Takáto argumentácia žalobcu nie je prípustná a aplikovanie uvedeného ustanovenia nie je možné a poukázal na znenie ust. § 3 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktoré bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo d/ nesprávnym úradným postupom. Podľa § 4 ods.1 písm. a/ zák.č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom, alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu; škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci; škodu spôsobil exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu. Z návrhu (z jeho označenia ani obsahu) nevyplýva, že by sa konanie malo viesť podľa zák. č. 514/2003 Z.z. a žalovanému 1/ z hmotného práva nevyplývajú voči žalobcovi povinnosti, preto je nutné žalobu proti nemu zamietnuť a to aj z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Žaloba je rozdelená do 8-mich častí, v rámci ktorých si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v celkovej výške 600.000,- eur a náhradu škody v celkovej výške 1.750,- eur. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaný 1/ poukázal na to, že nárok na jej priznanie nevzniká automaticky, ale len v odôvodnených prípadoch, za splnenia podmienok upravených konkrétnym právnym predpisom. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy predpokladá značnú mieru zásahu do osobnosti fyzickej osoby, pri stanovení je výšky treba vychádzať z konkrétneho prípadu a táto musí byť primeraná. Ako žalobca dospel k požadovanej čiastke, nie je zrejmé, avšak žalovaný 1/ vyčíslenú nemajetkovú ujmu s prihliadnutím na osobu žalobcu (odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na doživotie), za primeranú v žiadnom prípade nepovažoval. Uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu ani výšku uplatňovanej nemajetkovej ujmy, keďže neurčité a všeobecné konštatovania (duševné alebo fyzické utrpenie, pocit krivdy a nespravodlivosti, poníženie, stres a pod.) neodôvodňujú, akým spôsobom bola žalobcovi spôsobená majetková ujma, automaticky ani nezakladajú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a nezbavujú žalobcu povinnosti tvrdenia a preukázania vzniku nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života a bez preukázania vzniku škody sa nie je možné domáhať ani jej náhrady. Žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ani vzniku škody 1.750,- eur (z toho 250,- eur za náklady na liečenie a ušlý zisk, sumu 500,- eur za poškodenie majetku a 1.000,- eur za poškodené veci pri prehliadke cely). Žalobca nepreložil nijaký doklad, ktorý by preukazoval hodnotu vecí, rozsah poškodenia, stratu vecí a pod. K časti 1/ žaloby žalovaný 1/ konštatoval, že tvrdenia žalobcu o existencii epidémie nákazy zlatým stafylokokom v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov ohľadne viacerých nakazených, predstavujú zavádzajúce tvrdenia, ktoré neboli preukázané a k tejto časti je potrebné vyjadrenie žalovaného 4/. Vo vzťahu k uplatneniu nároku na nemajetkovú ujmu za pošpinenie dobrého mena žalobcu výrokmi lekárky v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov uplatneného podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka žalovaný 1/ považoval žalobu za neopodstatnenú, lebo žalovaný 1/ nebol pôvodcom neoprávneného zásahu do práv žalobcu. Pokiaľ

ide o časť 3/ žaloby, ktorým sa žalobca domáhal náhrady škody za odcudzené a poškodené veci a nemajetkovej ujmy z dôvodu ublíženia na zdraví v dôsledku fyzického napadnutia príslušníkmi eskorty v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov žalovaný 1/ poznamenal, že žalobca opomenul uviesť, že pri vykonávaní osobnej prehliadky dňa 10.2.2012 pred eskortou do ÚVTOS a ÚVV Ilava kládol odpor a boli proti nemu použité donucovacie prostriedky. Za nesplnenie pokynov a príkazov pri tejto udalosti mu bol dňa 9.3.2012 uložený disciplinárny trest podľa § 52 ods.3 písm. b/ zák. č. 475/2005 Z.z. Rovnako neuviedol, že v tento deň dňa 10.2.2012, pred samotnou eskortou bol žalobcovi počas prehliadky nájdený vo fľaši od šampónu ukrytý zabrúsený nôž a v chlebe niť a drôty, za čo mu bol uložený disciplinárny trest podľa § 52 ods.3 písm. a/ zák. č. 475/2005. Použitie donucovacích prostriedkov žalovaný 1/ označil za legitímne a v súlade s ust. § 31 ods.41, §33 ods.1 a § 44 zák. č. 4/2001 Z.z. o čom svedčí aj tá skutočnosť, že sťažnosti žalobcu na postup príslušníkov ako aj na poškodenie a odcudzenie jeho osobných vecí boli príslušnými ústavmi na výkon testu odňatia slobody, ako aj žalovaným 3/ prešetrené a vyhodnotené ako neopodstatnené. Žalovaný 1/ tvrdenia žalobcu o ublížení na zdraví a poškodení osobných vecí dňa 10.2.2012 považuje za vykonštruované a účelové, pričom žalobca (okrem svojich subjektívnych vyjadrení) nijakým spôsobom nepreukázal, že by konaním príslušníkov ZVJS pri eskorte došlo k porušeniu ustanovení zák. č. 4/2001 Z.z. resp. zák. č. 475/2005 Z.z. Nie je preukázaný ani spôsob vyčíslenia ani výška náhrady nemajetkovej ujmy. V časti 4/ žaloby si žalobca uplatnil náhradu nejakovej ujmy z dôvodu nezákonného odpočúvania jeho osoby personálom väznice v Leopoldove a Ilave pri realizácii návštev s jeho blízkymi a rodinou a poukázal na zásadu nerovnakého zaobchádzania u ostatných odsúdených, ktorí majú kontaktné návštevy. Tvrdenia žalobcu, že jeho hovory sa počas návštev nezákonne odpočúvajú nie sú nijakým spôsobom preukázané. Tvrdenia takéhoto charakteru považuje žalovaný 1/ za účelové a spôsob, akým chce žalobca navodiť vo vzťahu k súdu situáciu, že je počas celého výkonu trestu odňatia slobody diskriminovaný, že sú porušované všetky jeho práva priznané Ústavou SR, zákonom, medzinárodným dokumentmi a to bez toho, aby niektoré z takýchto tvrdení aj reálne preukázal. Žalovaný 1/ poukázal na znenie ust. § 3 ods.2 zák. č. 365/2004 Z.z., § 4 ods.1 a § 12 zák. č. 475/2005 Z.z., z ktorých vyplýva, že zásada rovnakého zaobchádzania sa uplatňuje len v spojení s právami osôb, ustanovenými osobitnými zákonmi; počas výkonu trestu je odsúdený povinný sa podrobiť obmedzeniam tých základných práv a slobôd, ktorý by bol v rozpore s účelom výkonu trestu alebo ktoré by sa nemohli vzhľadom na výkon trestu uplatniť; a na vonkajšiu diferenciáciu, z ktorej vyplýva, že čím je vyšší stupeň stráženia, tým je väčší rozsah obmedzení a rovnako diferencovane je upravený aj výkon práv a formy zaobchádzania. V súvislosti s tvrdením, že iní odsúdení majú možnosť realizovať kontaktné návštevy, dôsledkom čoho je horšie zaobchádzanie vo vzťahu k odsúdeným, ktorí musia celú návštevu komunikovať cez telefónny aparát, žalovaný 1/ poukázal na ust. § 24 a § 79 ods.3 zák. č. 475/2005 Z.z. podľa ktorých má odsúdený právo prijímať návštevy blízkych osôb v čase určenom riaditeľom ústavu alebo ním určeným príslušníkom, zboru najmenej raz za kalendárny mesiac v trvaní 2 hodín, pričom návšteva odsúdeného, ktorému bol uložený doživotný trest sa spravidla vykonáva bez priameho kontaktu a za priameho dozoru príslušníka zboru. Postup pri návštevách je u väzňov (zaradených v rovnakej nápravno-výchovnej skupine v rovnakej diferenciačnej skupine) rovnaký. Realizovanie návštevy s priamym kontaktom prichádza do úvahy najmä v prípadoch, keď je odsúdený zaradený do ústavu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia a žalobca je zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a možnosť povoliť priamy kontakt s návštevou aj odsúdenému s maximálnym stupňom stráženia je výlučne na vôli riaditeľa ústavu § 24 ods.4 posledná veta ("riaditeľ ústavu môže ..") zák. č. 475/2005 Z.z.. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že návštevy žalobcu sú realizované v súlade s príslušnými ustanoveniami zák. č. 475/2005 Z.z. a je vylúčené porušenie zásady rovnakého zaobchádzania u žalobcu. K časti 5/ a 6/ žaloby z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, z dôvodu že v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov nemajú odsúdení na doživotie k dispozícii športovú miestnosť (na rozdiel do ÚVTOS a ÚVV Ilava) a odsúdení na doživotie nemajú dostatok športových aktivít, pohybovej činnosti, návštev medzi odsúdenými, záujmovej činnosti a pod. Žalovaný 1/ poukázal na to, že žalobca je osobou vykonávajúcou trest odňatia slobody na doživotie a pokiaľ v niektorých oblastiach výkonu trestu je so žalobcom zaobchádzané rozdielnym spôsobom, existujú na to objektívne dôvody a to aj s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia. Zákon č. 475/2005 Z.z. jednoznačne stanovuje rozsah obmedzení pre jednotlivé stupne odsúdených, pričom žalobcom namietané "rozdielne zaobchádzanie" vychádza zo samotného účelu výkonu doživotného trestu a v zmysle zák. č. 475/2005 Z.z. sa realizujú iba zákonom stanovené podmienky výkonu trestu. Zákonodarca v ust. § 11 zák. č. 475/2005 Z.z. hovorí o "diferencovanom spôsobe zabezpečovania práv a povinností." Žalovaný 1/ zdôraznil, že existencia rozdielného zaobchádzania s prihliadnutím na konkrétnu zákonnú úpravu, ešte sama osebe automaticky neznamená porušenie zásad ustanovených Občianskym zákonníkom, antidiskriminačným zákonom resp. Ústavou SR alebo medzinárodným dohovorom. Zákonodarca pripúšťa rozdielne zaobchádzanie,

čo je tento prípad. S prihliadnutím na uvedené, považuje žalovaný 1/ tvrdenia o údajnom porušovaní zásad rovnakého zaobchádzania ako aj čl. 3 Dohovoru za nedôvodné a neopodstatnené K žalobe v časti 8/, ktorou si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody 1.000,- eur za poškodené , stratené a odcudzené veci, ku ktorým malo dôjsť v období posledných 3 rokov pri prehliadkach cely v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a nemajetkovú ujmu za to, že bol vystavený vydieraniu a šikanovaniu, žalovaný 1/ uviedol, že k tejto časti žaloby sa nevie vyjadriť, lebo nedisponuje relevantnými informáciami. V tejto časti je potrebné vyjadrenie žalovaných 4/ a 5/. Podľa názoru žalovaného 1/ však opätovne ide o špekulatívne a ničím nepodložené vyjadrenia žalobcu. Z návrhu nevyplýva, že by príslušníkmi ZVJS malo dôjsť k odcudzeniu, resp. poškodeniu vecí žalobcu a preto považuje jeho nárok za nepreukázaný a žiadal žalobu ako celok zamietnuť.

5. Žalovaný 2/ vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k uplatnený nárokom na náhradu škody a nemajetkovej ujmy (ktorých vznik žalobca nijakým spôsobom nepreukázal) týkajúcich sa porušovania ochrany osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, porušovania zásad rovnakého zaobchádzania podľa zák. č. 365/2004 Z.z. ako aj porušovania príslušných ustanovení zák. č. 4/2001 Z.z a zák. č. 475/2005 Z.z a žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný 2/ konštatoval, že z podanej žaloby jednoznačne nevyplýva, z akého právneho predpisu si žalobca uplatňuje ten ktorý konkrétny nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Žalobca síce v úvode vypisuje jednotlivé ustanovenia viacerých predpisov a však v jednotlivých častiach už neuvádza, z akého konkrétneho právneho predpisu je nárok uplatnený, čo podľa žalovaného 2/ spôsobuje zmatečnosť žaloby. Aj v dôsledku uvedeného považuje žalovaný 2/ uplatnené nároky za nepreukázané a tvrdenia ohľadom vzniku ujmy za nepodložené a zavádzajúce. Konaním žalovaných 1/ až 5/ malo dôjsť podľa tvrdení žalobcu k porušeniu ustanovení nasledujúcich právnych predpisov: § 11-§ 13, § 415, § 420- § 421, § 424 Občianskeho zákonníka, ; § 6 ods.1, § 64 ods.6, 7 zák. č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení nesk. predpisov; § 3 ods. 1, 2, § 11, § 24, § 37 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody; § 2, § 11 zák. č. 365/2004 Z.z antidiskriminačného zákona; čl. 12, čl.16, čl.18, čl.40 Ústavy SR ; čl. 3, čl. 8, čl.10, čl.13, čl.14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z podanej žaloby, teda z označenia ani z jeho obsahu nevyplýva, že by konanie malo byť vedené podľa ust. zákona č. 514/2003 Z.z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a v danom prípade nie je založená zodpovednosť príslušného subjektu ani nárok na náhradu škody v zmysle citovaného zákona. Žalobca označil ako žalovaného 2/ Ministerstvo spravodlivosti SR, pričom zo žaloby nevyplýva, z akých skutočností ani z akého právneho predpisu žalobca odvodzuje pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 2/. Z nálezu Ústavného súdu SR č. III.ÚS 399/2010 vyplýva v občianskom súdnom konaní povinnosť žalobcu označiť účastníkov konania- strany sporu v súlade s ust. § 79 Občianskeho súdneho poriadku (v tom čase účinného) a pokiaľ žalobca žaluje subjekt, ktorému z hmotného práva nevyplývajú voči žalobcovi povinnosti, súd má proti takýmto osobám žalobu zamietnuť.

6. Žalovaný 3/ žiadal žalobu zamietnuť. Namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, s poukazom na ust. § 2, § 2 ods.5 a § 4 ods.1 písm. a/ zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení nesk. predpisov ako aj ust. § 21 ods.1 zák. č. 523/2004 Z.z. a § 5 ods.1 zák. č. 475/2005 Z.z o výkone trestu odňatia slobody, z ktorých vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody žalobcu ako aj realizáciu jeho práv v postavení odsúdeného vykonáva príslušný ústav. Príslušný ústav je samostatnou rozpočtovou organizáciou štátu a má postavenie právnickej osoby, s vlastnou právnou subjektivitou. V danom prípade žalobca nepreukázal vecnú legitímáciu generálneho riaditeľstva ako účastníka konania- strany sporu a nepreukázal, že zásah do jeho osobnostných práv spôsobilo generálne riaditeľstvo , resp. príslušníci zboru, služobne zaradení na generálnom riaditeľstve. Poukázal na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej nie je možné fyzickú osobu stotožňovať so štátnym orgánom, ktorého úlohou je uskutočňovanie funkcií štátu na základe ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom , ktorý ustanovuje zákon. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcom namietané porušenia práv počas výkonu trestu boli realizované výlučne v pôsobnosti príslušného ústavu Leopoldov, generálne riaditeľstvo nespôsobilo žalobcovi žiadnu ujmu a nie je pasívne legitimovanou stranou s v spore ani za predpokladu, ak by k porušovaniu práv žalobcu došlo. Žalobca nepreukázal neoprávnený zásah žalovaným 3/ do sféry jeho osobnostných práv, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ujmu, existenciu samotnej ujmy ani príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a spôsobenou škodou a neexistuje žiadny úradný záznam ani konštatovanie oprávnenej osoby, ktoré by to potvrdilo. Nárok na nemajetkovú ujmu nevzniká automaticky, ale prichádza do úvahy len v odôvodnených prípadoch, ktoré predpokladajú existenciu značného zásahu do osobnostných práv poškodenej osoby. Výška náhrady musí byť primeraná a vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, a v tomto konaní nie je zrejmé, ako žalobca dospel k celkovej

výške ujmy v sume 600.000,- eur, ktorú žalovaný 3/ vzhľadom k osobe žalobcu za primeranú nepokladá. Žalobca nepreukázal existenciu ani výšku uplatňovanej nemajetkovej ujmy, keďže neurčité všeobecné konštatovania (duševné alebo fyzické utrpenie, pocit krivdy a nespravodlivosti, poníženie, stres a pod.) nezakladajú automaticky nárok na priznanie nemajetkovej ujmy a nezbavujú žalobcu povinnosti hodnoverne preukázať vznik škody v jednotlivých oblastiach života a bez preukázania vzniku škody nie je možné domáhať sa jej náhrady. Žalobca nepreukázal vznik uplatnenej majetkovej škody v celkovej výške 1.750,- eur (250,- eur náklady na liečenie a ušlý zisk, 500,- eur poškodenie majetku, 1.000,- eur poškodenie vecí pri prehliadke cely) a nepredložil žiaden doklad, ktorý by preukazoval hodnotu vecí, rozsah poškodenia, stratu vecí s pod. Ďalej poukázal na ust. § 11 ods.2 antidiskriminačného zákona, z ktorého vyplýva, že žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca predloží súdu dôkazy. Z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by hodnoverne preukázal, že žalovaný 3/ porušil zásadu rovnakého zaobchádzania, garantovanú v čl. 3 v zákone o výkone trestu, či už ide o priamu alebo nepriamu diskrimináciu (predpis, rozhodnutie alebo prax) na základe ktorej by bol znevýhodňovaný v porovnaní s inou osobou. Žalovaný 3/ poprel opodstatnenosť nároku na náhradu škody, uplatnenú podľa ust. § 64 ods.6, 7 zák. č. 4/2001 Z.z. pretože on žalobcovi škodu nespôsobil a túto by si v prípade spôsobenia škody mal uplatňovať u žalovaného 2/. Pokiaľ by si žalobca uplatňoval náhradu škody podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, musel by preukázať porušenie právnej povinnosti, vznik škody v príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou) a zavinenie, ktoré žalobca nepreukázal. Žiadna skutočnosť, ktorú žalobca uviedol nenasvedčuje tomu, že by existoval akákoľvek súvislosť medzi namietaným porušením práv žalobcu podľa ústavy alebo medzinárodného dokumentu a konaním žalovaného 3/. K tvrdeniam žalobcu v časti 1/ jeho nároku ohľadom existencie epidémie nákazy zlatým stafylokokom v UVOTOS Leopoldov ohľadom viacerých nakazených predstavujú len jeho zavádzajúce tvrdenia, ktoré neboli nijakým spôsobom preukázané. Na odbor zdravotnej starostlivosti žalovaného 3/ v uvedenom období rokov 2011 až 2012 nebola hlásená žiadna epidémia nákazy zlatým stafylokokom v UVOTOS Leopoldov. Ku spôsobu poskytovania zdravotnej starostlivosti sa žalovaný 3/ nevedel vyjadriť, pretože túto starostlivosť žalovaný 3/ odsúdeným neposkytuje. Táto je zabezpečená podľa § 4 ods.2 zák. č. 475/2005 Z.z., pričom odsúdený nemá právo vybrať si lekára a zdravotnícke zariadenia, v ktorom mu bude poskytovaná zdravotná starostlivosť, ktorá mu je poskytovaná predovšetkým v zariadení v nemocnici -ústav Trenčín alebo v inom civilnom zariadení, podľa zdravotného stavu odsúdeného. K časti 2/ žaloby ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu, že "výrokmi lekárskeho zariadenia UVOTOS a ÚVV Leopoldov v zdravotníckej dokumentácii došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, tvrdenia sú nepravdivé a ich cieľom bolo poškodiť a ohovoriť žalobcu"žalovaný 3/ poukázal nato, že žalobca prenáša dôkazné bremeno na žalovaného 3/, čo nie je možné a nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení ani zásah žalovaného 3/ do jeho osobnostných práv. K časti 3/ žaloby a náhrady nemajetkovej škody za odcudzené a stratené veci, náhradu nemajetkovej ujmy za ublíženie na zdraví a neoprávnený zásah do práv na ochranu majetku, z dôvodu, že počas eskorty z UVOTOS Leopoldov do UVOTOS Ilava bol dňa 10.2.2012 fyzicky napadnutý, čím bol vystavený ponižujúcemu, neľudskému zaobchádzaniu a trestaniu a mali mu byť pri eskorte stratené a odcudzené veci, žalovaný 3/ poukázal na zákonný postup použitia donucovacích prostriedkov proti žalobcovi a na tú skutočnosť, že žalovaný 3/ a ani príslušníci zboru služobne u žalovaného 3/ zaradení spornú eskortu nevykonávali. Použitie donucovacích prostriedkov a eskorta odsúdených sa vykonáva v súlade so zákonom č. 4/2001 Z.z o interných predpisoch zboru, ktorým je rozkaz ministra spravodlivosti č. 2/2014 o zabezpečovaní ochrany Zborom väzenskej a justičnej stráže (RMS č. 2/2014). O použití donucovacích prostriedkov sa spisuje záznam. Žalovaný 3/ považuje tvrdenia žalobcu o ublížení na zdraví a poškodený vecí dňa 10.2.2012 za vykonštruované a účelové, nakoľko žalobca (okrem subjektívnych vyjadrení) nijakým spôsobom nepreukázal, že by konaním príslušníkov zboru z ústavu pri eskorte dňa 10.2.2012 došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 4/2001 Z.z. resp. zák. č. 475/2005 Z.z. rovnako nie je preukázaná ani vyčíslená náhrada škody, resp. nemajetkovej ujmy. K časti 4/ žaloby z titulu nezákonného odpočívania žalovaný 3/ poukázal na ust. § 3 ods.2 zák. č. 365/2004 Z.z. a § 4 ods.1 a §12, § 24 a § 79 ods.3 zák. č. 475/2005 Z.z. podľa ktorých je odsúdený povinný podrobiť sa obmedzeniam tých základných práv a slobôd, ktorých výkon by bol v rozpore s účelom výkonu trestu a čím vyšší je stupeň stráženia, tým väčší jej aj rozsah obmedzení a diferencovane je upravený aj výkon práv a formy zaobchádzania. Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že odsúdený má právo prijímať návštevy blízkych osôb v čase určenom riaditeľom ústavu alebo ním určeným príslušníkom najmenej raz za kalendárny mesiac v trvaní 2 hodín, pričom návšteva odsúdeného, ktorému súd uložil doživotný trest sa spravidla vykonáva bez priameho kontaktu za priameho dozoru príslušníka zboru a realizácia komH.ncie podľa § 24 ods.4 zák. č. 475/2005 Z.z.

(umožniť návštevu formou priameho kontaktu) je v rukách riaditeľa ústavu, ktorý ju povoliť môže, avšak nemusí. Postup pri návštevách je u odsúdených zaradených v rovnakej nápravno-výchovnej skupine v rovnakej diferenciacnej skupine, rovnaký. Z uvedeného vyplýva, že návštevy žalobcu ako odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na doživotie v ústave s maximálnym stupňom stráženia je realizované v súlade s ustanoveniami zák. č. 475/2005 Z.z. a je vylúčené porušenie zásady rovnakého zaobchádzania v neprospech žalobcu. K 5/ a 6/ časti žaloby ohľadne nedostatku športových činností , pohybových aktivít, návštevy medzi odsúdenými, záujmovej činnosti a pod. s tým, že v UVTOS Leopoldov nemajú odsúdení na doživotie športovú miestnosť (na rozdiel od UVTOS Ilava) žalovaný 3/ poukázal na znenie zákona č. 475/2005 Z.z., ktorý jednoznačne stanovuje rozsah obmedzení pre jednotlivé stupne odsúdených , pričom navrhovateľom namietané "rozdielne zaobchádzanie" vychádza zo samotného účelu výkonu doživotného trestu a ust. § 11 citovaného zákona jednoznačne hovorí o "diferencovanom spôsobe zabezpečovania práv a povinností" Existencia rozdielného zaobchádzania s prihliadnutím na konkrétnu zákonnú úpravu automaticky neznamená porušenie zásad stanovených Občianskym zákonníkom, antidiskriminačným zákonom , resp. ústavou SR a medzinárodným dohovorom, nakoľko zákonodarcu pripúšťa rozdielne zaobchádzanie z objektívnych dôvodov, čo je tento prípad. Žalobca bol zaradený do diferenciacnej podskupiny "D1" Oddiel doživotných trestov sa zriaďuje v určenom ústave s maximálnym stupňom stráženia . Oddiel doživotných trestov je oddelený od ostatných ubytovacích priestorov odsúdených a je zabezpečovaný vnútorným bezpečnostným systémom. Vnútorné zariadenie cely je pripevnené k podlahe alebo ku stene. V oddiele doživotných trestov je odsúdený oddelene umiestnený od ostatných odsúdených, nezaraďuje sa do aktivít, organizovaných pre celý ústav, mimo cely sa pohybuje zásadne pod dozor príslušníka zboru, ak je zaradený do práce, túto vykonáva v cele, kde je ubytovaný, alebo v priestoroch oddielu , určených na tento účel. Odsúdenému možno na návrh pedagóga so súhlasom riaditeľa povoliť vzájomnú návštevu v rámci diferenciacnej podskupiny "D1". Pri zaobchádzaní s odsúdenými umiestnenými v oddiele doživotných trestov sa uplatňujú programy stabilizujúce fyzický a psychický stav. Pri programe zaobchádzania sa odsúdený: nepodieľa na jeho určení, zdôrazňuje sa dodržiavanie režimu, odsúdený sa nepodieľa na organizácii a spravovaní oddielu, zaobchádzanie je zamerané najmä na udržiavanie stabilného psychického stavu, potláčanie negatívnych prejavov v správaní, posilňovanie pozitívnych osobnostných vlastností , vytváranie reálneho pohľadu na seba aktuálnu životnú situáciu, aktivity vo voľnom čase sú obmedzené, odsúdený je zapojený výhradne do aktivít , ktoré mu určí pedagóg, psychológ alebo psychiater, odsúdený sa ubytuje v cele. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zaobchádzanie so žalobcom vo výkone trestu je individuálne a pri stanovení programu zaobchádzania sa môže zdať, že správanie k ostatným odsúdeným je rozdielne. V procese zaobchádzania sú realizované individuálne formy a nie sú obmedzené žiadne práva odsúdeného na doživotie a na výkon trestu zaradeného do diferenciacnej podskupiny "D1" v zmysle zák. č. 475/2005 Z.z a vyhlášky č. 368/2008 Z.z. Vybavenie priestorov určených na športové aktivity, pohybovú či záujmovú činnosť závisí od konkrétnych priestorových možností príslušného ústavu. V časti 7/ a 8/ žaloby , týkajúcej sa toho, že v posledných 3 rokoch došlo pri prehliadkach cely žalobcu v UVTOS Leopoldov k poškodeniu, strate a odcudzeniu vecí a žalobca bol vystavený vydieraniu a šikanovaniu zo strany iného odsúdeného žalovaný 3/ poukázal na to, že prehliadky sú preventívno-bezpečnostným opatrením a vykonávajú sa v súlade so zák. č. 4/2001 (§ 13b) a RMS č.2/2014, ktoré stanovujú ich účel a spôsob vykonávania. Podľa § 39 písm. h/ zák. č. 475/2005 Z.z. je odsúdený povinný podrobiť sa zdravotnej prehliadke, hygienickým a protiepidemickým opatreniam a iným úkonom v rozsahu a za podmienok podľa osobitných predpisov, strpieť úkony súvisiace s jeho identifikáciou, podrobiť sa osobnej prehliadke a umožniť príslušníkovi zboru kontrolu osobných vecí. Žalovaný 3/ sa k tvrdeniam žalobcu nevie vyjadriť, lebo realizáciu týchto práv vykonáva príslušný ústav ale domnieva sa, že opätovne ide o špekulatívne a ničím nepodložené vyjadrenia žalobcu. Zo žaloby nevyplýva, že by konaním príslušníkov zboru z ústavu malo dôjsť k odcudzeniu , resp. poškodeniu vecí žalobcu, ani že by bol vystavený šikanovaniu, v dôsledku čoho je spôsob vyčíslenia uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady škody nepreukázaný. Skutočnosť, že žalobca realizoval svoje procesné práva ustanovené v § 36 zákona o výkone trestu (ochrana práv odsúdených), v zmysle ktorého má právo podávať žiadosti, sťažnosti a podnety potvrdzuje aj to, že napr. v roku 2012 bolo generálnym riaditeľstvom (okrem sťažností na poskytovanie zdravotnej starostlivosti) prešetrovaných 21 sťažností žalobcu, z ktorých bola jedna opodstatnená (nevydanie potvrdenia o zárobkových a majetkových pomeroch žalobcu UVTOS Ilava). H. sťažnosti sa týkali prevažne podmienok výkonu trestu a postupu ústavu. V súvislosti s ochranou práv väznených osôb poukázal na ust. § 96 zákona o výkone trestu a § 4 ods.1 písm. b/ zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, z ktorých vyplýva, že dozor nad zachovávaním zákonnosti vo výkone trestu vykonáva prokurátor. Nástroje, ktorým pri výkone svojej činnosti disponuje sú uvedené v § 18 ods.2 písm. c/ zák. č. 153/2001 Z.z. a preveruje sťažnosti odsúdených na postup príslušníkov zboru

pri výkone trestu odňatia slobody a žalovaný 3/ nemá vedomosť o tom, žalobca namietal porušovanie svojich práv u dozorového prokurátora a či tento konštatoval neoprávnený zásah do jeho práv. Z vyššie uvedeného vyplýva, že uplatnené nároky je potrebné považovať za nepreukázané a tvrdenia žalobcu ohľadom vzniknutej nemajetkovej ujmy a škody za subjektívne a zavádzajúce a ničím nepodložené. Výkon trestu odňatia slobody zabezpečuje konkrétny ústav, do ktorého bol odsúdený umiestnený a preto je možné v súvislosti s porušovaním jeho práv žalovať len tento ústav. Všetky tvrdenia žalobcu považuje žalovaný 3/ za účelové a tento sa snaží navodiť voči súdu situáciu, že je vo výkone trestu diskriminovaný a sú porušované jeho práva a to bez toho, aby tieto svoje tvrdenia aj reálne preukázal.

7. Žalovaný 4/ žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že z podanej žaloby nevyplýva, na základe akého právneho titulu si žalobca uplatňuje konkrétny nárok na náhradu škody vo výške 1750,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy 600.000,- eur. Žalobca nepreukázal neoprávnený zásah ústavu Leopoldov do sféry jeho osobnostných práv, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ujmu, nepreukázal existenciu samotnej ujmy ani príčinnú súvislosť medzi nimi a neuviedol, ako dospel k uplatnenej sume 600.000,- eur, ktorú nepovažoval žalovaný 4/ za primeranú, vzhľadom na osobu žalobcu. Uviedol, že žalobca bol v ústave Leopoldov prerušované od 14.2.2006 (nástup výkonu trestu v ústave Leopoldov) do 10.2.2012 (esortovaný do ÚVTOS a ÚVV Ilava) na základe rozhodnutia Krajského súdu Nitra 1T 2/05 bol odsúdený na 9 rokov do II. nápravno -výchovnej skupiny, následne 7.11.2007 súhrnným trestom vydaným Krajským súdom Nitra 1T 1/2005 bol odsúdený na doživotie. Počas pobytu v ÚVTOS Leopoldov bol opakovane premiestnený na vyšetrovacie úkony do Ústavu na výkon väzby Nitra, z dôvodu liečenia do Nemocnice pre obvinených a odsúdených Trenčín. V januári 2011 sa mu nestal žiaden úraz (záznam z vykonaného rozboru úrazovosti obvinených a odsúdených za január 2011) a z vyjadrenia lekárky ÚVTOS Leopoldov a zdravotnej dokumentácie žalobcu je zrejmé, že žalobca bol dňa 13.1.2011 prvýkrát ošetrovaný v ústave Leopoldov po údajnom vpichu nevie čím predchádzajúci deň o 10. hodine pri šití, myslel si, že ho niečo poštípalo na pravom predlaktí, ale už v čase ošetrovania bola na mieste vpichu vytvorená chrasta, čo ošetrojúci lekár uzavrel ako možné účelové správanie. Ošetrojúcou lekárkou bola E.r. C., ktorou bol žalobca dôsledne vyšetrený s rozsiahlym objektívnym nálezom, vzhľadom k zvýšenej teplote mu bolo ihneď vydané 1 balenie Acylpyrínu (voľne predajný liek) a Augmentinu (širokospektrálne antibiotiká na lekársky predpis), ktoré sa na začiatku liečby zápalových ochorení predpisujú štandardne a rana bola ošetrovaná Betadinom (baktericidny roztok) a bola mu vystavená práceneschopnosť. Na 2.deň bol žalobca znovu ošetrovaný inou lekárkou, ktorá zapísala podozrenie, že si sám manipuloval s obvazom. Dňa 19.1.2011 mal žalobca robený preväz, bol teda kontrolovaný sestrou, ktorá zapísala, že obvaz mal dole a nie na rane. V mesiaci január 2011 žalobca nemal iné poranenie, takže iba toto mohol označiť ako možnú nákazu baktériou. V ústave Leopoldov nebola v rokoch 2011 a 2012 hlásená žiadna nákaza zlatým stafylokokom. Podľa vyjadrenia lekárky ústavu staphylococcus aureus je baktéria, ktorá sa nachádza asi u 1/3 populácie na nosovej sliznici, koži, atď. a patrí k najčastejším príčinám infekcií, takže ak si odsúdený už vtedy spôsobil infekciu rany uvedenou baktériou, tak to bolo z najvyššou pravdepodobnosťou iba následkom jeho nesterilnej manipulácie s ranou vysoko pravdepodobne už pred 13.1.2011. Baktéria sa preliečuje podľa laboratórnej citlivosti na antibiotiká, ako to bolo aj v prípade žalobcu. Existuje aj multirezistentná forma tejto baktérie, tzv. MRSA, ktorý nie je citlivý na antibiotiká, toto je však nozokomiálna nákaza, ktorú odsúdený nemá diagnostikovanú a ak sa u neho bude perspektívne znižovať citlivosť na antibiotiká, bude to jeho vlastným zavinením. Žalovaný 4/ poukázal to, že žalobca 16.2.2011 odmietol dohodnutú hospitalizáciu pre hnisajúci zápal pod sánkou vpravo so slovami, že si to chce rozrezať žiletkou, známky evidentnej manipulácie už boli, ranu nemal zapálenú; dňa 10.3.2011 bol odsúdený vyšetrený pre vyrážky na tvári, kedy sa lekárka sama rozhodla pre ster z kože za účelom podania cielených antibiotík; dňa 27.3.2011 bol odsúdený vyšetrený pohotovostným lekárom LSPP pre absces ľavého podpazušia, ktorý si sám narezal, čo potvrdil aj chirurg pri vyšetrení 30.3.2011. Pokiaľ ide o upratovanie priestorov ústavu, žalovaný 4/ uviedol že upratujú väznené osoby, ústave sa vykonáva dezinfekcia, dezinfekcia a deratizácia len na ničenie hmyzu, škodcov a hlodavcov to v pravidelných časových intervaloch a v prípade zvýšeného výskytu škodcov aj častejšie a 1x v mesiaci sa vydávajú na všetky oddiely výkonu väzby a výkonu trestu čistiace dezinfekčné a toaletné prípravky podľa požiadaviek (tekutý prostriedok na čistenie a dezinfekciu verejných hygienických a zdravotníckych priestorov, všetky druhy podláh, chodieb, WC a pod, slúži aj na dezinfekciu bielizne; práškový dezinfekčný prípravok na báze aktívneho chlóru vhodný na dezinfekciu povrchov a predmetov v zdravotníctve a komunálnej hygiene, vo veterinárnej praxi a na dezinfekciu pitnej vody, ktorý je účinný aj na TBC, vírusocídny, fungicídny; tekutý prostriedok likvidujúci choroboplodné zárodky, baktérie a vírusy vrátane HIV, HBV, riasy, huby, odstraňuje pachy, ktorý vyniká mimoriadne vysokou čistotou, dlhodobou dobou spotreby a unikátnou ekologickou hodnotou, pre ktorú je schválený aj na dezinfekciu vody v bazénoch a ako

jediný aj na pitnú vodu v studniach a čistiaci a dezinfekčný prostriedok ako vysoko účinný čistiaci dezinfekčný prostriedok povrchov a zariadení pre oblasť potravín a krmív (kuchyne, jedálne), vhodný aj na odstraňovanie vodného kameňa a hrdze. Pokiaľ ide o dodržiavanie hygieny, odsúdení sa v ústave v zmysle § 22 ods.2 zák. č. 475/2005 Z.z. sprchujú najmenej 2x v týždni a ak si to vyžaduje výkon práce, na ktorú sú zaradení, prípadne iné okolnosti, umožní sa sprchovanie častejšie; cely v ústave sú vybavené hygienickým zariadením, umývadlom s pitnou vodou a sprchou a odsúdení majú v súlade s § 34 vyhlášky č. 368/2008 Z.z. zabezpečenú osobnú hygienu. V období, na ktoré žalobca poukazuje vydávali stravu osoby, ktoré mali zdravotné preukazy a boli uznané za spôsobilé pre prácu v potravinárstve, pričom osoby vydávajúce stravu ju nevaria. Rovnako mali zdravotné preukazy aj osoby variace stravu a v ústave nebola zaznamenaná žiadna otrava z jedla na Vianoce v roku 2010 a žalobca nehlásil po konzumácii večere dňa 24.12.2010 žiadne zdravotné problémy. Pokiaľ ide o ďalších nakazených stafylokokom, táto baktéria bola zistená dňa 12.10.2012 u odsúdeného Rastislava Šittu a u odsúdeného Mariána Jánošíka dňa 27.1.2011 a 8.8.2012, obaja boli preliečení antibiotikami. Žalobca sa domáhal prešetrovania nákazy zlatým stafylokokom sťažnosťou u žalovaného 3/ č. GR ZVJS-sť-178/16-2012 zo dňa 13.6.2012 (vybavená ako neopodstatnená) č. GR ZVJS-sť-304/16-2012 zo dňa 16.9.2012 (vybavená ako neopodstatnená). V zdravotnej dokumentácii žalobcu nie je záznam o nejakom napadnutí služobným psom. Služobné psy sa v ústave využívajú na vyhľadávanie výbušnín a omamných a psychotropných látok podľa § 7 ods.2 písm. c/ rozkazu gen. Riaditeľa č. 45/2007 a služobný psod vykonáva spolu so služobným psom prehliadky ciel obvinených a odsúdených a iných priestorov, tak aby bol v priebehu 6 mesiacov prehliadnutý celý ústav, pričom služobné psy sú veterinárne prehliadnuté a zaočkované a neexistuje žiadna profylaktická vakcína, ktorá by pôsobila na zlaté stafylokoky. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že bol bezdôvodne fyzicky napadnutý, žalovaný 4/ uvádza, že dňa 10.2.2012 o 13,15 hod. došlo pri vykonávaní osobnej prehliadky pred priamou eskortou u žalobcu k použitiu donucovacích prostriedkov hmatov a chvatov v súlade s ust. § 31 ods.1 písm. a/ zák.č. 4/2001 Z.z. (úradný záznam č. ÚVTOS a ÚVV-2-167/22-2012). Sťažnosti žalobcu na túto udalosť zo dňa 16.2.2012 pod č. GR ZVJS-sť-86/16-2012 a opakovaná sťažnosť zo dňa 24.3.2012 č. GR ZVJS sť-134/16-2012 boli prešetrené žalovaným 3/, uznané ako neopodstatnené a žalovaný 4/ poskytoval súčinnosť pri ich vybavovaní žalovaným 2/. K eskortovaniu žalobcu uvádzali, že výdaj odevných zvrškov z intendačného väzenského skladu bol realizovaný v zmysle RMS č. 9/2011 o vystrojovaní obvinených alebo odsúdených, kde v ust. § 23 ods.1 je uvedený postup príslušníka oddelenia logistiky pred premiestnením obvineného alebo odsúdeného do iného ústavu vo vlastných veciach :

a/ za prítomnosti obvineného alebo odsúdeného skontroluje podľa zoznamu jeho osobné veci, ktoré sú v úschove

b/ výsledok kontroly vyznačí v zozname (II. časť oddiel A) podpíše ho a dá podpísať obvinenému alebo odsúdenému (pred eskortou stav osobných vecí súhlasí so zápisom)

c/ vydá obvinenému alebo odsúdenému jeho osobné veci, okrem vecí uvedených v odseku 3

d/vloží zoznam a čas trvania eskorty do osobného spisu obvineného alebo odsúdeného

e/ vloží na čas trvania eskorty os osobného spisu obvineného alebo odsúdeného list evidencie vydávania ďalších potrieb osobnej hygieny a základných potrieb na korešpondenciu

f/ ak zistí pri kontrole osobných vecí obvineného alebo odsúdeného, že došlo k strate, poškodeniu alebo zničeniu niektorej z vecí , použijú sa ustanovenia § 32 až 35 tohto rozkazu. V zmysle § 23 RMS č.9/2011 pred eskortovaním alebo premiestnením obvineného alebo odsúdeného do iného ústavu alebo do nemocnice zboru sa vydajú osobné veci obvinenému alebo odsúdenému, ktoré si uloží do eskortného vreca (príp. vriec), ktoré sa označia jeho menom a zoznam prílohy č.19, na ktorom obvinený alebo odsúdený potvrdí svojím podpisom prevzatie požičaných eskortných vriec. Od doby vydania osobných vecí a eskortného vreca do doby prevzatia osobných vecí alebo eskortného vreca, zodpovedá obvinený alebo odsúdený za veci uvedené v zozname podľa prílohy č. 19. V zmysle § 23 ods.3 RMS č. 9/2011 nevydané osobné veci odovzdá príslušník zboru služobne zaradený na oddelení logistiky ústavu (v zalepenej obálke opatrenej odtlačkom pečiatky ústavu tak, aby neoprávnené rozlepenie obálky bolo možné skontrolovať) určenému veliteľovi eskorty, ktorý pri eskorte preberie od vedúceho zmeny alebo od príslušníka zoru a lebo zamestnanca zboru prideleného na úseku administratívy ústavu nepovolené osobné veci obvineného alebo odsúdeného v zapečatenom obale, ktoré následne uloží do malého eskortného vreca, ktoré označí menom a základným číslom obvineného alebo odsúdeného a zabezpečí prepravu. V zmysle § 23 ods.4 RMS č. 9/2011 po príchode do zberného eskortného strediska v Sučanoch, veliteľ eskorty vyberie nepovolené osobné veci v zapečatenom obale z eskortného vreca a neporušený zapečatený obal s nepovolenými osobnými vecami obvineného alebo odsúdeného spolu osobným spisom obvineného alebo odsúdeného uloží na vyhradené miesto. V zmysle § 23 ods.5 RMS č. 9/2011 po príchode do ústavu, do ktorého bol obvinený alebo odsúdený premiestnený, veliteľ

eskorty vyberie nepovolené osobné veci obvineného alebo odsúdeného v zapečatenom obale z malého eskortného vreca a odovzdá zapečatený obal s nepovolenými osobnými vecami vedúcemu zmeny alebo príslušníkovi zboru alebo zamestnancovi zboru zaradenému na úseku administratívy ústavu. V zmysle § 24 ods.1 RMS č. 9/2011 po premiestnení obvineného alebo odsúdeného príslušník zboru služobne zaradený na oddelení logistiky ústavu zabezpečí :

a/ odobratie osobných vecí obvinenému a odsúdenému a tieto za jeho prítomnosti skontroluje podľa zoznamu

b/vyznačí v zozname (II. časť oddiel A) výsledok kontroly, podpíše a dá ho podpísať obvinenému alebo odsúdenému

c/ prevzatie osobných vecí obvineného alebo odsúdeného do úschovy

d/ ak zistí, pri kontrole osobných vecí obvineného a odsúdeného, že došlo k strate, poškodeniu alebo zničeniu niektorej z vecí uvedenej v zozname, vyznačí túto skutočnosť v II. časti oddielu B zoznamu, vykonanú zmenu potvrdí svojim podpisom

e/ ak zistí, že obvinený a odsúdený má aj také osobné veci, ktoré nie sú na zozname uvedené a ak obvinený a odsúdený preukáže zákonný spôsob ich nadobudnutia, vyznačí túto zmenu v zozname

f/ ak obvinený alebo odsúdený nevie preukázať zákonný spôsob nadobudnutia vecí, takúto vec mu ústav zhabe

g/ vyberie z osobného spisu obvineného alebo odsúdeného list evidencie vydávania ďalších potrieb osobnej hygieny a základných potrieb na korešpondenciu. V zmysle § 24 ods.2 RMS č. 9/2011 ak bol obvinený alebo odsúdený premiestnený v požičanom občianskom odevu, zabezpečí sa vrátenie tohto výstroja príslušnému ústavu. Dňa 10.2.2012 príslušník OL za prítomnosti žalobcu skontroloval podľa zoznamu jeho osobné veci, ktoré mal v úschove v intendačnom väzenskom sklade, výsledok kontroly potvrdil prítomný príslušník OL vlastnoručným podpisom na zadnej strane v II. časti zoznamu osobných vecí A/ Záznamy o eskortách do iných ústavov -pred eskortou stav osobných vecí súhlasí so zápisom. Výsledok kontroly odsúdený taktiež potvrdil vlastnoručným podpisom na zadnej strane v II. časti zoznamu osobných vecí A/ Záznamy o eskortách od iných ústavov - pred eskortou stav osobných vecí súhlasí so zápisom. V intendačnom väzenskom sklade ÚVTOS a ÚVV v Leopoldove sa odsúdený nestožoval na žiadne nedostatky v jeho osobných veciach uložených v úschove ústavu. Intendačný väzenský sklad zodpovedá iba za osobné veci obvinených a odsúdených uložené v úschove v intendačnom väzenskom sklade a zoznam osobných vecí , ktoré mal žalobca v tomto sklade sa nachádza v prílohe č. 7. Pokiaľ ide o kultúrnu a osvetovú činnosť, táto je v ústave taktiež v oddiele doživotných trestov realizovaná v súlade s ust. § 33 zákona o výkone trestu a § 45 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 368/2008 Z.z. a RGR č. 7/2009 o vzdelávaní a záujmovej činnosti odsúdených. U odsúdených na výkon doživotného trestu sú možnosti kultúrneho vyžitia obmedzené, lebo sa celoustavných aktivít nezúčastňujú. V ÚVTOS Leopoldov má každý odsúdený možnosť zapožičania kníh z ústavnej knižnice, v čase nenarušujúcom ústavný režim pozerat' TV a počúvať rozhlas a v dňoch pracovného pokoja pozerat' videofilmy. Odsúdený v oddiele doživotných trestov má vytvorené primerané podmienky na športovanie počas vychádzok, vo vychádzkových dvorcoch má k dispozícii hrazdu, lavičku a v jednotlivých dvorcoch aj basketbalový kôš, môže v miestnosti na to vyhradenej hrať stolný tenis alebo individuálne cvičiť. Množstvo práce na pracovisku " ručné šitie obuvi " je prioritne závislé od množstva materiálu dodaného objednávatelom práce. Artikel je príslušným referentom pracoviska, v spolupráci s majstrom výroby a odsúdeným zaradeným do funkcie oddelenia technickej kontroly rovnomerne rozdeľovaný medzi odsúdených zaradených na pracovisku. Práca, resp. množstvo vyhotovených párov je evidovaná v doberkovej knihe. Odsúdeným je prideľovaná (zvyčajne 10 párov) až po prípadnom vyhotovení sú im dodatočne prideľované ďalšie páry. Množstvo ušitých párov topánok jednotlivým odsúdeným je závislé od ich zručnosti v šití a vôle pracovať, nakoľko je nutné dokonale zvládnuť technologický postup šitia pri súčasnom zachovaní požadovanej kvality. Žalobca bol u vedenom období opakovane do práce zaraďovaný i vyradovaný . Pokiaľ ide o návštevy odsúdených v oddiele doživotných trestov tieto prebiehajú v súlade s ust. § 24 a §79 ods.4 zák. o výkone trestu spravidla bez priameho kontaktu (cez plexisklo s použitím telefónnych slúchadiel). Hovory sa nenahrávajú. V dotknutom čase boli návštevy realizované s použitím RRÚ č. 83/2011, ktorým sa upravuje vykonávanie návštev, pričom postup pri návštevách je u väzňov zaradených v rovnakej nápravno-výchovnej skupine v rovnakej diferenciacnej skupine rovnaký. V zmysle § 13 ods.2 pokynu riaditeľa ústavu Leopoldov č. 12/2008, ktorý upravuje spôsob zaobchádzania s odsúdenými na doživotný trest odňatia slobody v ústave Leopoldov zaradení v diferenciacnej podskupine D1 (kam je zaradený aj žalobca) vykonávajú návštevu bez priameho kontaktu, dorozumievanie je zabezpečené fónicky a návštevy sa vykonávajú pod priamym dozorom príslušníka ústavu. Odsúdený zaradený v oddiele doživotných trestov má možnosť venovať sa rovnakým aktivitám ako odsúdení s podobnou výškou trestu a rovnakým režimom

s použitím zásady rovnakého zaobchádzania s odsúdenými (§ 3 zákona o výkone trestu). Na základe evidencie žalobcu počas pobytu v ústave Leopoldov nevyhľadal ústavného psychológa, prvé záznamy o psychologických službách pochádzajú až z ústavu Ilava.

8. Žalovaný 5/ žiadal žalobu zamietnuť v časti ospravedlnenia z dôvodu, že: "väznica/personál väznice Leopoldov a Ilava tým, že prevzatie a preeskortovanie jeho osobných vecí dňa 10.2.2012 a držbou jeho majetku vykonali v rozpore so všeobecnými právnymi predpismi nekonali tak, aby nedošlo ku škodám na majetku a právami že poškodili a scudzili časť jeho majetku ". Personál ústavu Ilava sa pri premiestňovaní žalobcu dňa 10.2.2012 nedopustil žiadneho porušenia právnych predpisov, nespôsobil žalobcovi žiadnu škodu ani mu neodcudzil žiadne veci. Spôsob nakladania s osobnými vecami žalobcu dňa 10.2.2012 popísali v podaní zaslanom súdu v podaní č. ÚVTOS a ÚVV-15-38/11-2013 zo dňa 22.8.2013. Žiadosť žalobcu, aby sa mu ústav Ilava z vyššie popísaných dôvodov ospravedlnil, považoval za nedôvodnú. Uviedol, že žalobca je odsúdený na trest odňatia slobody na doživotie so zaradením do maximálneho stupňa stráženia. Podľa § 79 zákona o výkone trestu je umiestnený v oddiele doživotných trestov, je pracovne zaradený na pracovisku "ručné šitie obuvi", prácu vykonáva vo svojej cele. Je oddelene umiestnený od ostatných odsúdených a do aktivít pre celý ústav sa nezapája a mimo cely sa pohybuje zásadne pod dozorom príslušníka zboru, ak je zaradený do práce, prácu vykonáva v cele, kde je ubytovaný alebo v priestoroch oddielu, určených na tento účel a odsúdenému možno na návrh pedagóga so súhlasom riaditeľa povoliť vzájomnú návštevu v rámci diferenciačnej podskupiny D1. Žalovaný 5/ poukázal na znenie § 78 ods.6 vyhl. č. 368/2008 Z.z. a zákonný postup pri zaobchádzaní s odsúdenými. Žalobca sa venuje rovnakým aktivitám ako ostatní odsúdení zaradení do diferenciačnej podskupiny D1 v oddiele doživotných trestov. V ÚVTOS Ilava žalobca opakovane žiadal o pomoc psychológa, ktorá mu bola poskytnutá por. E.. E.I. a s ostatnými psychológmi (E.. D.Q., E.. D. J.) žalobca pohovory odmietal a podal na nich trestné oznámenie. Celkovo mu bolo poskytnutých 44 pohovorov, predmetom jeho žiadostí bola nespokojnosť s postupom pedagóga, subjektívne sa cítil byť šikanovaný, ponižovaný a traumatizovaný, nakoľko mu boli obmedzené športové aktivity; žiadal o návštevy s inými odsúdenými, čo mu údajne nebolo umožnené. V dôsledku týchto skutočností uvádzal také negatívne prejavy ako nervozita, nechutenstvo, problémy s premýšľaním a sústredením a v poslednom období aj nočné mory. K psychickým problémom uvádzaným na žiadankách sa odmietal bližšie vyjadriť, ponúkané psychologické služby opakovane odmietal a opakovane žiadal, aby mu psychológovia odporučili športovú činnosť. Žalobca si pod psychologickou pomocou predstavuje vyhovenie jeho požiadavkám. Z pozorovania je dlhodobo hodnotený ako arogantný, bez pozorovateľných známkov tenzie alebo depresivity s dostatkom psychickej energie, kompenzovaný. Služby väzenského kaplána žalobca nevyužíval, nemal záujem zúčastňovať sa bohoslužieb. Do ich ústavu prišiel žalobca dňa 10.2.2012 o 14,45 hod., bol vyšetrený služobným lekárom pre údajne zbitie príslušníkmi ZVJS v Leopoldove. Bol hospitalizovaný na ONIŠO NOO Trenčín do 13.2.2012 s diagnózou Contusio capitis, thoracis, Commotio cerebri sporne, exkorácia pravého líca, prepúšťacia správa je v jeho zdravotnom zázname. Žalobca bol u nich opakovane (celkovo 4x) liečený na nákazu zlatým stafylokokom, vždy cieleňá antibiotická liečba, po liečbe bol stav upravený.

9. Súd sa oboznámil s obsahom výsluchu žalobcu vykonaného v ÚVTOS Ilava zo dňa 29.1.2013, s vyjadreniami žalovaných 1/ až 5/ k žalobe, správou mjr. E.r. C. A., zoznamom osobných vecí žalobcu, záznamov o vykonaných eskortách, záznamu z vykonaného rozboru úrazovosti za január 2011 v ÚVTOS Leopoldov, dokladov o vydaní liekov žalobcovi, žiadosti o povolenie čerpať peňažné prostriedky na lieky, zdravotnými preukazmi pracovníkov v jedálni v ÚVTOS Leopoldov, ozname veterinárneho lekára E.. O. H. o neexistencii vakcíny pre psov na zlatého stafylokok, úradný záznam z 10.2.2012, záznam o použití donucovacích prostriedkov, záznam i disciplinárnom previnení, zbierku rozkazov riaditeľa ÚVTOS Leopoldov, Zbierku inštrukcií riaditeľa ÚVTOS Leopoldov ročník 2008 a spismi ORP-126/2-OVK-TT-2012 ako aj spismi GR ZVJS-st'-86/16/2012, GR ZVJS-st'-134/16/2012, GR ZVJS-st'-178/16/2012 a GR ZVJS-st'-304/16/2012.

10. Súd zistil, že žiadne dôkazy, ktoré v tomto konaní žalobca žiadal vykonať až prostredníctvom svojho advokáta (podanie zo dňa 24.3.2016) v podobe vypočutia odsúdených R. Šitu a Mariána Jánošíka, vypočutia E.r. Q. A. a E.. H. O. súd nevykoná, z dôvodu ich zjavnej nehospodárnosti a ostatné dôkazy sa už v spise nachádzali (záznamy o eskortách, záznamy vecí odsúdeného a pod.). O tejto skutočnosti súd oboznámil prítomných účastníkov a advokáta žalobcu na pojednávaní dňa 27.4.2016 ako aj v samotnom v poradí 1. rozsudku zo dňa 30.05.2016. Súd teda v danom prípade žiadne dokazovanie nevykonával,

riešil iba právnu otázku existencie porušenia osobnostných práv žalobcu, na podklade ním vznášanych tvrdení a prípadnú náhradu majetkovej, resp. nemajetkovej ujmy.

11. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne ČVS: ORP-1126/2-OVK-TT-2012 zo dňa 24.8.2012 bolo odmietnuté oznámenie žalobcu pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods.1 písm. a/ Trest. zákona, ktorého sa mali dopustiť ošetrojúci lekári a personál v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov v čase od januára 2011 do marca 2011 tým, že potom, ako mu na predlaktí pravej ruky vznikol zápal, čo malo za následok, že bol nakazený baktériou zlatý stafylokok, ho mali neadekvátne liečiť a ošetrovať a táto baktéria sa do jeho tela mala dostať zle vydanou a nakazenou stravou. Vyšetrovateľ vypočul lekárku E.r. H. L., vedúcu lekárku zdravotníckeho zariadenia ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, zabezpečil lekárske správy o zdravotnom stave žalobcu. Vyšetrovateľ v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že lekári v prípade žalobcu konali v súlade s lekárskou etikou a žalobcovi poskytli adekvátne ošetrovanie v rámci možností ich zariadenia, pričom na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie a vyjadrenia jeho samotného, sám žalobca zasahoval do liečebných postupov tým, že si rany rozrezával a hnis vytlačal, čím sa mohol zápal ďalej rozširovať. Nie je zmienka o tom, že by sa baktéria zlatý stafylokok do jeho tela alebo iného odsúdeného dostala prostredníctvom nesprávneho vydávania stravy, toľž nie nakazenej. Podľa E.r. L. sa táto baktéria nachádza asi u 1/3 ľudskej populácie na nosovej sliznici, koži a patrí k najčastejším príčinám infekcií, takže ak si odsúdený spôsobil infekciu rany uvedenou baktériou, tak to bolo s najväčšou pravdepodobnosťou iba následkom jeho vlastnej nesterilnej manipulácie s ranou už pred 13.1.2011. Uznesenie bolo doručené žalobcovi.

12. Z úradného záznamu č. ÚVTOS a ÚVV-2-167/22-2012 z 10.2.2012 vyplýva, že dňa 10.2.2012 o 13,15 hod. pri vykonávaní osobnej prehliadky v ÚVTOS Leopoldov pred priamou eskortou sa ods. H. A., nar. XX.X.XXXX, z.č.XXXXXX vyjadril, že nikam nejde, aj keď ho zabijú. Potom sa hodil o zem, pričom si buchol pravú stranu hlavy. Odsúdený kládol pasívny odpor, z tohto dôvodu boli voči nemu použité donucovacie prostriedky hmaty a chvaty v súlade s ust. § 31 ods.1 písm. a/ zák. č. 4/2001 o Zbore väzenskej a justičnej stráže. Donucovacie prostriedky použili príslušníci zásahovej jednotky špeciálnej zásahovej skupiny ústavu, ktorí boli Dodatkom k DRRÚ č. 1-41/22-2012 velení k vykonaniu preeskortovania menovaného za základe Eskortného príkazu č. 103/12 do ÚVTOS a ÚVV v Ilave. Po použití donucovacích prostriedkov bol ods. H. A. o 13,25 hod. predvedený na lekárske ošetrovanie služobnému lekárovi, ktoré odmietol, odmietol komunikovať so služobným lekárom a neumožnil mu svoje ošetrenie. Služobný lekár ho prehliadol len vizuálne a následne bol žalobca preeskortovaný do ÚVTOS a ÚVV Ilava. Tento zákrok bol odobrený vedúcim oddelenia ochrany a obrany so záverom, že zakročujúci príslušníci postupovali v súlade s ust. § 31 ods.1 písm. a/, ods.2, 3, §§ 33 ods.2, § 44 ods.1,2 zák. č. 4/2001 Z.z. a k zraneniu žalobcu nedošlo v súvislosti s použitím donucovacích prostriedkov, ale ešte pred ním.

13. Zo spisu GR ZVJS -sť-86/16-2012 vyplýva, že žalovaný 3/ prešetroval sťažnosť žalobcu kvôli údajnému fyzickému napadnutiu pri eskorte dňa 10.2.2012 a strate, resp. odcudzeniu jeho vecí pri eskorte z UVTOS Leopoldov do UVTOS Ilava a túto sťažnosť mal za neopodstatnenú. Žalobca sa pri vykonávaní dôkladnej osobnej prehliadky (pri ktorej mu našli nepovolené veci: zabrúsený nôž ukrytý vo fľaši od šampónu a v chlebe mal ukryté nite pochádzajúce z pracoviska "ručné šitie obuvi" o čom svedčí úradný záznam č.j. ÚVTOS a ÚVV-2-165/22-2012 z 10.2.2012) pred eskortou správal agresívne, hodil sa na zem, privodil si zranenie hlavy, kládol pasívny odpor a boli proti nemu použité donucovacie prostriedky. Osobné veci žalobcu podľa zoznamu osobných vecí súhlasili s osobnými vecami doručenými do ústavu Ilava (žiadna vec nebola poškodená alebo odcudzená) príslušníci ZVJS nespísali záznam o škode. Sťažnosť bola vybavená ako neopodstatnená, o čom bol žalobca písomne informovaný.

14. Zo spisu GR ZVJS -sť-134/16-2012 vyplýva, že žalovaný 3/ prešetroval sťažnosť žalobcu kvôli podmienkam vo väznici a na eskortu zo dňa 10.2.2012 (opakovaná sťažnosť pre to isté fyzické napadnutie pri eskorte dňa 10.2.2012) držanie nepovoleného TV zn. Trevi, pričom riaditeľ ústavu nepovolil TV prijímač vybrať zo skladu a odovzdať ho rodinným príslušníkom žalobcu na návšteve. Po poučení o postupe odovzdania nepovolennej veci a schválenia riaditeľom bol prijímač bol odovzdaný blízkym osobám žalobcu na návšteve dňa 9.6.2012. Sťažnosť bola vybavená ako neopodstatnená, o čom bol žalobca písomne informovaný.

15. Zo spisu GR ZVJS -sť-178/16-2012 vyplýva, že žalovaný 3/ prešetroval sťažnosť žalobcu kvôli zdravotnej starostlivosti, premiestneniu z ÚVTOS Leopoldov do ÚVTOS Ilava, predčasne ukončenej návšteve príbuzných, vykonávania návštev športovej a PC miestnosti, návštev medzi odsúdenými; žalobca sa domáhal psychologických a psychiatrických vyšetrení za účelom získania prístupu k pravidelným cvičeniam v posilňovni. Predmetom rozhovorov s psychológmi boli pravidelné sťažnosti na ponižujúci spôsob zaobchádzania, pričom v záveroch od záznamov od psychológa sa opakovane konštatuje dobrý psychický stav. Ďalej sa domáhal prístupu k právnym predpisom, žiadosti o nápravu TV signálu apod. Sťažnosť bola vybavená ako neopodstatnená, o čom bol žalobca písomne informovaný.

16. Zo spisu GR ZVJS -sť-304/16-2012 vyplýva, že žalovaný 3/ prešetroval opätovnú sťažnosť žalobcu kvôli zlatému stafylokokovi, žalobca sa sťažoval na psychológov, lebo mu nezabezpečili program zaobchádzania, v ktorom by mohol navštevovať posilňovňu, sťažoval sa na stravovanie a rôzne podmienky vo väznici. Sťažnosť bola vybavená ako neopodstatnená, o čom bol žalobca písomne informovaný.

17. Podľa § 3 ods.1, 2 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody vo výkone trestu sa rešpektuje ľudská dôstojnosť odsúdeného a nesmú byť použité kruté, neľudské alebo ponižujúce spôsoby zaobchádzania alebo trestania. Všetky práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú všetkým odsúdeným v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania.

18. Podľa § 3 ods. 4 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody zmiernenie obmedzenia vo výkone trestu sa nesmie vykonať spôsobom, ktorý by ohrozil ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti alebo znížil účinok preventívneho pôsobenia výkonu trestu na ostatných členov spoločnosti.

19. Podľa § 3 ods. 5,6 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody trest sa vykonáva diferencovane. Pohyb, kontakt, spôsob zabezpečenia a uplatňovania práv odsúdeného je rozdielny podľa stupňa stráženia. Na zvýšenie účinnosti výkonu trestu sa vykonáva vnútorná diferenciácia a vytvárajú sa špecializované oddiely.

20. Podľa § 4 ods.1 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody počas výkonu trestu je odsúdený povinný podrobiť sa obmedzeniam tých základných práv a slobôd, ktorých výkon by bol v rozpore s účelom výkonu trestu alebo ktoré sa nemôžu vzhľadom na výkon trestu uplatniť. Odsúdený je obmedzený najmä v práve na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, slobode pohybu a pobytu, zachovaní listového tajomstva a tajomstva dopravovaných správ a iných písomností, v práve slobodnej voľby povolania a v práve na nakladanie s vecami osobnej potreby.

21. Podľa § 12 zák.č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody vonkajšia diferenciácia je výkon trestu podľa stupňa stráženia a riadi sa zásadou, že čím je vyšší stupeň stráženia, tým väčší je rozsah obmedzení; rovnako diferencovane je upravený aj výkon práv a formy zaobchádzania.

22. Podľa § 36 ods.1,2 zák. č. 475/2005 Z.z. na uplatnenie a zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov podľa tohto zákona má odsúdený právo podávať žiadosti, sťažnosti a podnety štátnym orgánom Slovenskej republiky, ktoré sú príslušné na prejednanie podnetov alebo sťažností týkajúcich sa ochrany ľudských práv, ako aj medzinárodným orgánom a medzinárodným organizáciám, ktoré sú podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, príslušné na prejednanie podnetov alebo sťažností týkajúcich sa ochrany ľudských práv; ústav je povinný bezodkladne zabezpečiť ich odoslanie bez toho, aby zisťoval odosielateľa. Ak o to odsúdený požiada, umožní samu rozhovor s riaditeľom ústavu alebo s príslušníkom zboru určeným riaditeľom ústavu a s osobami a zástupcami orgánov uvedenými v § 96 a 97 v čase, keď vykonávajú dozor alebo kontrolu v ústave.

23. Podľa § 37 ods.1 zák. č. 475/2005 Z.z. odsúdený má právo na ochranu pred neoprávneným násilím a akýmikoľvek prejavmi ponižovania ľudskej dôstojnosti.

24. Podľa § 79 ods.1,2,3 zák. č. 475/2005 Z.z. účelom výkonu doživotného trestu je najmä ochrana spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou odsúdeného jeho izoláciou v ústave, usmerňovanie jeho správania v súlade s dobrými mravmi a stabilizácia psychického a fyzického stavu. Odsúdený, ktorému súd uložil doživotný trest, sa umiestni do určeného ústavu a do osobitnej cely, v ktorej spravidla aj pracuje

a je ubytovaný sám. Vychádzky a disciplinárne tresty sa vykonávajú oddelene od ostatných odsúdených. Návšteva odsúdeného, ktorému súd uložil doživotný trest, sa spravidla vykonáva bez priameho kontaktu a za priameho dozoru príslušníka zboru.

25. Podľa § 79 ods.4 zák. č. 475/2005 Z.z. odsúdenému umiestnenému v oddiele doživotných trestov nemožno zmeniť spôsob výkonu trestu jeho preradením do ústavu so stredným alebo minimálnym stupňom stráženia, prerušiť výkon trestu ani povoliť opustenie ústavu.

26. Podľa § 96 zák. č. 475/2005 Z.z. dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 97 ods.1 zák. č. 475/2005 Z.z. kontrolu výkonu trestu v ústave vykonávajú:

- a) Národná rada Slovenskej republiky,
- b) minister a osoby ním poverené,
- c) generálny riaditeľ a osoby ním poverené,
- d) právnické osoby alebo fyzické osoby, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná.

28. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

29. Podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

30. Podľa § 13 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

31. Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

32. Podľa § 442 ods.1, 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

33. Podľa § 194 ods. 1, 2 CSP (Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016) (ods.1) otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť. (ods. 2) Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

34. V dôsledku úpravy žaloby a jej čiastočného späťvzatia súd už konanie v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 500.000,- eur zastavil a predmetom sporu zostala iba povinnosť sa žalobcovi formálne ospravedlniť a náhrada nemajetkovej ujmy v sume 100.000,- eur, ktorú by podľa žaloby mali žalovaní 1/ až 5/ zaplatiť spolu s náhradou majetkovej škody 1.750,- eur spoločne a nerozdielne.

35. Právna úprava ochrany osobnosti, ktorá je obsiahnutá v Občianskom zákonníku vychádza z toho, že všetky fyzické osoby majú jednak všeobecné vlastnosti a univerzálne danosti každej ľudskej bytosti, ktoré sa postupne vytvárali a modifikovali v nadväznosti na celkový vývoj ľudstva v oblasti etickej, ekonomickej, politickej, kultúrnej, náboženskej a pod., jednak osobitné vlastnosti dané individualitou a neopakovateľnosťou osobnosti každého jednotlivého človeka vo všetkých stránkach a sférach

jeho života. Predmetné ustanovenia zohľadňujú tak univerzálnosť platiacu pre všetkých ľudí, ako aj mnohorakú diferenciaciu vyplývajúcu z toho, že každý človek je jedinečný, originálny, inak osobnostne štruktúrovaný. Občiansky zákonník zabezpečuje ochranu osobnosti z oboch uvedených aspektov.

36. Základnými predpokladmi zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti (neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa), existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi.

37. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, z ustanovenia § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že podmienkou práva subjektu ochrany osobnostných práv na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je taký zásah do jeho práv, ktorý v značnej miere (nielen v bežnej miere) znižuje jeho dôstojnosť alebo vážnosť v spoločnosti. Prípustnosť peňažnej satisfakcie je teda opodstatnená všade tam, kde je osobnostná ujma spojená s osobitne citeľným znížením postavenia fyzickej osoby v spoločenských kruhoch, v ktorých sa pohybuje a kde zmenšenie a vyváženie nemajetkovej ujmy nemožno napraviť inak ako cestou primeraného finančného zadosťučinenia vo forme peňažného plnenia. Predpokladom vzniku tohto práva je preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne za následok zníženie dôstojnosti a vážnosti dotknutej osoby v spoločnosti v značnej miere. Preukázanie tohto následku zaťažuje postihnutú fyzickú osobu. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu, avšak táto voľná úvaha sa musí opierať o konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Pod pojmom zníženie dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v značnej miere možno rozumieť nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla v osobnostnej sfére fyzickej osoby, a ktorú táto fyzická osoba vzhľadom na povahu, intenzitu, opakovanie, trvanie a šírku okruhu pôsobenia nepriaznivého následku pociťuje a prežíva ako závažnú. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je predovšetkým skutočnosť, že morálna satisfakcia sa vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu javí ako nepostačujúca.

38. Pasívne legitimovaným subjektom, voči ktorému je uplatňovaný nárok na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka je pôvodca neoprávneného zásahu do osobnostných práv; pretože len on je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti alebo odstrániť následky zásahov a poskytnúť primerané finančné zadosťučinenie.

39. Žalobca za takéto neoprávnené zásahy do osobnostných práv označil : náказu zlatým stafylokokom, vyjadrenia väzenskej lekárky o tom, že sám poškodzoval, fyzické napadnutie pri eskorte, zničenie a stratu osobných vecí pri prehliadkach, nezákonné odpočúvanie telefonátov, návštevy príbuzných bez osobného kontaktu, diskrimináciu z hľadiska vykonávania pracovnej činnosti, športových aktivít, záujmovej činnosti, styku medzi ostatnými odsúdenými, šikanovanie zo strany spoluväzňa. Išlo teda o konania osôb, s ktorým prišiel žalobca do kontaktu v rámci svojho výkonu trestu odňatia slobody a k týmto zásahom do jeho osobnostných práv malo dôjsť v ÚVTOS Leopoldov a ÚVTOS Ilava. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti sa súd najprv zaoberal vyriešením pasívnej legitimácie žalovaných 1/ až 5/ v tomto konaní, teda vo vzťahu k pôvodcom zásahov.

40. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ žalobcu zlatým stafylokokom nenakazili, fyzicky ho nenapadli, jeho majetok nepoškodili, ani mu ho neodcudzili, pretože prehliadky jeho vecí nevykonávali. Na spôsobe výkonu trestu žalobcu sa prostredníctvom svojich podriadených pracovníkov nepodieľali, neodpočúvali jeho telefonáty, nebránili mu v návšteve rodiny a vôbec ho neobmedzovali vo výkone pracovnej činnosti, ani v športových, kultúrnych a iných aktivitách vo výkone trestu odňatia slobody. Preto z hľadiska uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nemôžu byť považovaní za subjekt zásahu. Žaloba teda v časti, v ktorej sa žalobca domáhal náhrady škody, nemajetkovej ujmy v peniazoch a ospravedlnenia v zmysle ust. § 11 až 13 a § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka a ďalších predpisov bola proti žalovaným 1/, 2/ a 3/ zamietnutá, lebo nesmerovala voči pasívne legitimovaným osobám. Z hľadiska určenia subjektu zásahu do osobnostných práv nemožno štát (Slovenskú republiku) ani ústredný orgán štátnej správy (Ministerstvo spravodlivosti SR, Generálne riaditeľstvo ZVJS) stotožňovať s inými osobami (ústavom na výkon trestu odňatia slobody, príslušníkmi zboru väzenskej a justičnej stráže, väzenskou lekárkou a

pod.) so samostatnou právnou subjektivitou, ktoré nesú vlastnú zodpovednosť za prípadné zásahy do osobnostných práv fyzických osôb.

41. Súd sa ďalej obmedzil v tomto konaní len na ďalšie subjekty, ktoré žalobca označil ako porušovateľov svojich práv a slobôd a to žalovaných 4/ a 5/. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti bola jednak existencia neoprávneného zásahu a to, že zásah je objektívne spôsobilý prívodiť ujmu, na chránených osobnostných právach. V danom prípade nebola preukázaná existencia žiadneho protiprávneho zásahu do osobnostných práv žalobcu v súvislosti s jeho nákazou zlatým stafylokokom v ÚVTOS Leopoldov. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, akým spôsobom sa nakazil a samotná skutočnosť, že mu nákazu diagnostikovali v ÚVTOS Leopoldov a tú istú baktériu v rôznom období diagnostikovali aj u iných odsúdených, nedáva automaticky podklad pre záver, že zdroj nákazy sa nachádzal práve u žalovaného 2/ a to konkrétne v jedle, na stenách uvedeného ústavu, u odsúdených vydávajúcich jedlo alebo u zvierat pohybujúcich sa v ústave. Nie je vylúčené, že uvedenú baktériu mal žalobca v tele už pred príchodom do výkonu trestu, nakoľko táto sa podľa vyjadrenia jeho ošetrojúcej lekárky nachádza asi u 1/3 populácie. Ako vyplynulo z materiálov, ktoré samotný žalobca prostredníctvom svojho zástupcu doručil súdu, zlatý stafylokok tvorí prirodzenú súčasť ľudského tela, je nebezpečný svojou rezistenciou na antibiotiká a spôsobuje zápaly. Aj keď sa mnohým ľuďom zlatý stafylokok dostane do tela, príznaky sa hneď neprejavia. Ak dôjde k prenosu (kontaktom s nakazenou osobou, alebo s infikovaným predmetom) a negatívnym prejavom tejto baktérie, objavia sa zápaly, ako tomu bolo u žalobcu. Jeho infekcia bola preliečená a dostalo sa mu potrebnej zdravotnej starostlivosti. Základným prostriedkom k hubeniu tejto baktérie je osobná hygiena a nebolo preukázané, že by táto bola v ÚVTOS Leopoldov nedostatočne zabezpečená. Osoby manipulujúce vo väznici s jedlom majú zdravotné preukazy, služobné psy v ústave sú veterinárne prehliadnuté a zaočkované, hlodavce a hmyz sú pravidelne hubené a nebolo preukázané, že by žalobcu napadli (pohryzli) služobné psy alebo hlodavce. Avšak bolo preukázané, že žalobca schovával v chlebe drôty, mal u seba nôž a rezal si infikovanú ranu žiletkou, čo mohli byť predmety infikované uvedenou baktériou. Ďalej žiadne porušenie predpisov v súvislosti s údajným fyzickým napadnutím žalobcu pri eskorte v ÚVTOS Leopoldov dňa 10.2.2012 sa nepotvrdilo a nebolo preukázané ani odcudzenie alebo poškodenie jeho vecí pri príchode od ÚVTOS Ilava. Žalobca neuviedol presnú špecifikáciu vecí, ktoré u seba mal, v akej boli nadobúdacej hodnote, že ich mal u seba v čase eskorty, kedy a za akých okolností (ktoré konkrétne veci) mu mali byť odcudzené resp. zničené alebo poškodené. Taktiež sa v konaní nepreukázala žiadna jeho diskriminácia.

42. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca je osobou právoplatne odsúdenou vo výkone trestu odňatia slobody v III. nápravno-výchovnej skupine na doživotie, ktorý je charakteristický najrozsiahlejším množstvom obmedzení osobnostných práv v súlade s účelom jeho trestu podľa § 79 ods. zák. č. 475/2005 Z.z.

43. Súd dospel k záveru, na základe vyjadrení žalovaných 4/ a 5/, že zákonom určený spôsob výkonu trestu a jeho realizácia plne zodpovedá rozsahu previnenia žalobcu, za ktoré bol právoplatne odsúdený, vôbec ho nemožno označiť za diskriminačný. V konaní nebol preukázaný akýkoľvek neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu a tento okrem jeho subjektívnych tvrdení nepredložil o svojej údajnej diskriminácii a vzniku škody nijaké dôkazy. Žalobou sa opätovne domáhal preskúmania nárokov, ktorými sa už zaoberali vyššie uvedené kompetentné orgány, ktoré ich uznali v celom rozsahu za nepodložené a súd na ich závery v súlade s ust. § 194 ods. 1,2 CSP poukazuje a nebude ich preskúmať, ani sa nimi zaoberať. Treba zdôrazniť, že všeobecnému súdu neprislúcha kontrola podmienok výkonu trestu odňatia slobody, pretože táto kompetencia je vyhradená subjektom uvedeným v ust. § 97 ods.1 písm. a) až d) zák. č. 475/2005 Z.z., (oprávnený vykonávať kontrolu výkonu trestu a dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave je prokurátor podľa § 96 cit. zákona). V tomto konaní nebolo preukázané, že by prokurátor v prípade žalobcu nejaké porušenia jeho práv pri výkone trestu odňatia slobody zistil resp. konštatoval. Bez existencie neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu neprichádza do úvahy žiadna sankcia v podobe ospravedlnenia ani náhrada majetkovej a nemajetkovej ujmy a súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal úspešným žalovaným, okrem žalovaného 4/, ktorý si nežiadal náhradu trov konania, náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100%.

Poučenie:

na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, v 6 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.